LEGE nr. 76 din 16 ianuarie 2002

privind sistemul asigurărilor pentru şomaj şi stimularea ocupării forţei de muncă

EMITENT • **PARLAMENTUL**

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 103 din 6 februarie 2002

Data intrării în vigoare 01-03-2002

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Capitolul I
Dispoziţii generale

Articolul 1

În România fiecărei persoane îi sunt garantate dreptul de a-şi alege liber profesia şi locul de muncă, precum şi dreptul la asigurările pentru şomaj.

Articolul 2

Prevederile prezentei legi reglementează măsurile pentru realizarea strategiilor şi politicilor elaborate în vederea protecţiei persoanelor pentru riscul de şomaj, asigurării unui nivel ridicat al ocupării şi adaptării forţei de muncă la cerinţele pieţei muncii.

Articolul 3

Măsurile prevăzute de prezenta lege au drept scop realizarea următoarelor obiective pe piaţa muncii:

a) prevenirea şomajului şi combaterea efectelor sociale ale acestuia;

b) încadrarea sau reîncadrarea în muncă a persoanelor în căutarea unui loc de muncă;

c) sprijinirea ocupării persoanelor aparţinând unor categorii defavorizate ale populaţiei;

d) asigurarea egalităţii şanselor pe piaţa muncii;

e) stimularea şomerilor în vederea ocupării unui loc de muncă;

f) stimularea angajatorilor pentru încadrarea persoanelor în căutarea unui loc de muncă;

g) îmbunătăţirea structurii ocupării pe ramuri economice şi zone geografice;

h) creşterea mobilităţii forţei de muncă în condiţiile schimbărilor structurale care se produc în economia naţională;

i) protecţia persoanelor în cadrul sistemului asigurărilor pentru şomaj.

Articolul 4

(1) În aplicarea prevederilor prezentei legi sunt excluse orice fel de discriminări pe criterii politice, de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex şi vârstă.

(2) Măsurile şi drepturile speciale acordate prin prezenta lege unor categorii de persoane defavorizate nu constituie discriminare în sensul prevederilor alin. (1).

Capitolul II
Concepte privind piaţa muncii

Secţiunea 1
Termeni şi expresii utilizate

Articolul 5

În sensul prevederilor prezentei legi, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

I. angajator - persoana juridică sau persoana fizică cu sediul, respectiv domiciliul, în România ori sucursala, filiala, agenţia, reprezentanţa din România a unei persoane juridice străine cu sediul în străinătate, autorizată potrivit legii, care încadrează forţa de muncă în condiţiile legii;

II. loc de muncă - cadrul în care se desfăşoară o activitate din care se obţine un venit şi în care se materializează raporturile juridice de muncă sau raporturile juridice de serviciu;

III. persoana în căutarea unui loc de muncă - persoana înregistrată la Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă sau la alt furnizor de servicii de ocupare, acreditat în condiţiile legii, pentru a fi sprijinită în ocuparea unui loc de muncă;

IV. şomer - persoana care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) este în căutarea unui loc de muncă de la vârsta de minimum 16 ani şi până la îndeplinirea condiţiilor de pensionare;

b) starea de sănătate şi capacităţile fizice şi psihice o fac aptă pentru prestarea unei munci;

c) nu are loc de muncă, nu realizează venituri sau realizează din activităţi autorizate potrivit legii venituri mai mici decât indemnizaţia de şomaj ce i s-ar cuveni potrivit prezentei legi;

d) este disponibilă să înceapă lucrul în perioada imediat următoare dacă s-ar găsi un loc de muncă;

e) este înregistrată la Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă sau la alt furnizor de servicii de ocupare, care funcţionează în condiţiile prevăzute de lege;

V. stagiu de cotizare - perioada în care s-a plătit contribuţia de asigurări pentru şomaj atât de către asigurat, cât şi de angajator sau, după caz, numai de către asigurat;

VI. asigurat - persoana fizica care realizează venituri, potrivit legii, şi este asigurată pentru riscul pierderii locului de muncă, prin plata contribuţiei de asigurări pentru şomaj;

VII. indemnizaţie de şomaj - o compensaţie parţială a veniturilor asiguratului ca urmare a pierderii locului de muncă sau a veniturilor absolvenţilor instituţiilor de învăţământ şi militarilor care au efectuat stagiul militar şi care nu s-au putut încadra în muncă;

VIII. măsuri de stimulare a ocupării forţei de muncă - acele măsuri care au ca scop sprijinirea persoanelor în căutarea unui loc de muncă şi, în mod deosebit, a şomerilor pentru a dobândi statutul de persoană ocupată.

Secţiunea a 2-a
Indicatori statistici privind piaţa muncii

Articolul 6

(1) La nivel naţional şi teritorial situaţiile şi evoluţiile de pe piaţa muncii sunt monitorizate, în principal, cu ajutorul unui sistem de indicatori statistici privind:

a) resursele de muncă;

b) populaţia activă;

c) populaţia ocupată;

d) şomerii;

e) locurile de muncă vacante;

f) indemnizaţia de şomaj;

g) populaţia ieşită din şomaj prin ocupare, precum şi prin părăsirea pieţei muncii;

h) rata şomajului.

(2) Sistemul de indicatori statistici şi metodologia de calcul a acestora se stabilesc de Institutul Naţional de Statistică în colaborare cu Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale.

Articolul 7

(1) Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, pe baza documentelor primare de înregistrare a şomerilor, a comunicărilor făcute de furnizorii de servicii de ocupare acreditaţi şi de angajatori privind locurile de muncă vacante, calculează indicatorii statistici prevăzuţi la art. 6 alin. (1) lit. d)-h) şi alţi indicatori specifici pieţei muncii.

(2) Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă elaborează, în funcţie de necesităţi, analize, studii şi cercetări statistice speciale privind situaţia şi evoluţia şomajului şi a ocupării, la nivel naţional şi teritorial, pe domenii de activitate.

Articolul 8

(1) Pentru realizarea atribuţiilor prevăzute la art. 7 Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă asigură condiţiile materiale, organizatorice şi manageriale corespunzătoare, elaborează şi administrează sistemul documentelor primare, constituie şi exploatează baza proprie de date.

(2) Pentru realizarea unor analize, studii şi cercetări statistice speciale de natura celor prevăzute la art. 7 alin. (2) Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă poate angaja şi serviciile unor prestatori specializaţi.

(3) Metodologia de realizare a cercetărilor statistice speciale va fi avizată, potrivit legii, de Institutul Naţional de Statistică.

Articolul 9

(1) Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă are obligaţia să facă publici indicatorii statistici privind piaţa muncii, cu o periodicitate care va fi stabilită o dată cu sistemul de indicatori prevăzut la art. 6 alin. (1).

(2) Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă va pune la dispoziţie Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale indicatorii statistici, rezultatele cercetărilor statistice speciale, analizele şi studiile statistice.

Articolul 10

(1) Angajatorii au obligaţia să comunice agenţiilor pentru ocuparea forţei de muncă judeţene, respectiv a municipiului Bucureşti, denumite în continuare agenţii pentru ocuparea forţei de muncă, în căror rază îşi au sediul, respectiv domiciliul, toate locurile de muncă vacante, în termen de 5 zile lucrătoare de la vacantarea acestora.

(2) Furnizorii de servicii de ocupare acreditaţi au obligaţia de a comunica lunar agenţiilor pentru ocuparea forţei de muncă în a căror rază îşi au sediul date privind numărul şomerilor mediaţi şi încadraţi în muncă.

Articolul 11

În vederea elaborării strategiilor şi politicilor, precum şi pentru adoptarea unor măsuri pe piaţa muncii, la nivel naţional, pe domenii de activitate, ramuri, sectoare economice sau zone, Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale iniţiază reglementări privind obligativitatea angajatorilor de a comunica informaţiile necesare cu privire la forţa de muncă.

Articolul 12

În sensul prezentei legi, Institutul Naţional de Statistică are următoarele atribuţii:

a) calculează indicatorii statistici prevăzuţi la art. 6 alin. (1) lit. a)-c);

b) furnizează Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă datele privind forţa de muncă, rezultate din cercetările statistice proprii;

c) elaborează în colaborare cu Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale sistemul de indicatori statistici ai pieţei muncii şi metodologia de calcul a acestora;

d) avizează cercetările statistice speciale realizate de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă sau de Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale.

Secţiunea a 3-a
Clasificarea ocupaţiilor

Articolul 13

Clasificarea ocupaţiilor din România este sistemul de identificare, ierarhizare, codificare a ocupaţiilor din economie, care se elaborează de Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale în colaborare cu Institutul Naţional de Statistică, cu alte ministere şi instituţii publice interesate şi se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Articolul 14

(1) Modificarea conţinutului Clasificării ocupaţiilor din România se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale şi cu avizul Institutului Naţional de Statistică.

(2) Înscrierea de noi ocupaţii în Clasificarea ocupaţiilor din România se aprobă, la solicitarea celor interesaţi sau în baza unor reglementări speciale, prin ordin al ministrului muncii şi solidarităţii sociale, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Articolul 15

Utilizarea Clasificării ocupaţiilor din România este obligatorie la completarea documentelor oficiale.

Secţiunea a 4-a
Categorii de beneficiari

Articolul 16

Beneficiari ai prevederilor prezentei legi sunt persoanele în căutarea unui loc de muncă, aflate în una dintre următoarele situaţii:

a) au devenit şomeri în sensul prevederilor art. 5 pct. IV lit c);

b) nu au putut ocupa loc de muncă după absolvirea unei instituţii de învăţământ sau după satisfacerea stagiului militar;

c) ocupa un loc de muncă şi, din diferite motive, doresc schimbarea acestuia;

d) au obţinut statutul de refugiat sau altă formă de protecţie internaţională, conform legii;

e) străini care au fost încadraţi în muncă sau au realizat venituri în România, conform legii;

f) nu au putut ocupa loc de muncă după repatriere sau după eliberarea din detenţie.

Articolul 17

(1) Şomerii prevăzuţi la art. 16 lit. a) sunt persoanele care se pot găsi în una dintre următoarele situaţii:

a) le-a încetat contractul individual de muncă din motive neimputabile lor;

b) le-au încetat raporturile de serviciu din motive neimputabile lor;

c) le-a încetat mandatul pentru care au fost numiţi sau aleşi, dacă anterior nu au fost încadraţi în muncă sau dacă reluarea activităţii nu mai este posibilă din cauza încetării definitive a activităţii angajatorului;

d) militari angajaţi pe bază de contract cărora li s-a desfăcut contractul înaintea expirării duratei pentru care a fost încheiat;

e) le-a încetat raportul de muncă în calitate de membru cooperator, din motive neimputabile lor;

f) au încheiat contract de asigurare pentru şomaj şi nu realizează venituri sau realizează din activităţi autorizate potrivit legii venituri mai mici decât indemnizaţia de şomaj ce li s-ar fi cuvenit potrivit legii;

g) au încetat activitatea ca urmare a pensionării pentru invaliditate şi care, în cazul recuperării capacităţii de muncă, nu mai pot fi reîncadrate în muncă din cauza încetării definitive a activităţii angajatorului sau din lipsa unui post vacant de natura celui ocupat anterior;

h) la încetarea concediului plătit pentru creşterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, în condiţiile legii, nu a mai fost posibilă reluarea activităţii din cauza încetării definitive a activităţii angajatorului;

i) nu s-au putut reîncadra în muncă după efectuarea stagiului militar din cauza încetării definitive a activităţii angajatorului;

j) reintegrarea în muncă, dispusă prin hotărâre judecătorească definitiva, nu mai este posibilă la unităţile la care au fost încadrate în muncă anterior, din cauza încetării definitive a activităţii, sau la unităţile care au preluat patrimoniul acestora;

k) le-a încetat activitatea desfăşurata exclusiv pe baza convenţiei civile.

(2) Sunt asimilate şomerilor persoanele aflate în situaţiile prevăzute la art. 16 lit. b), dacă îndeplinesc următoarele condiţii:

a) sunt absolvenţi ai instituţiilor de învăţământ, în vârstă de minimum 18 ani, care într-o perioadă de 60 de zile de la absolvire nu au reuşit să se încadreze în muncă potrivit pregătirii profesionale;

b) sunt absolvenţi ai şcolilor speciale pentru persoane cu handicap sau sunt absolvenţi ai instituţiilor de învăţământ, în vârstă de 16 ani, care, în cazuri justificate, sunt lipsite de susţinători legali sau ai căror susţinători legali dovedesc că sunt în imposibilitatea de a presta obligaţia legală de întreţinere datorată minorilor;

c) sunt persoane care, înainte de efectuarea stagiului militar, nu au fost încadrate în muncă şi care într-o perioadă de 30 de zile de la data lăsării la vatră nu s-au putut încadra în muncă.

Capitolul III
Sistemul asigurărilor pentru şomaj

Secţiunea 1
Categorii de asiguraţi

Articolul 18

(1) În sistemul asigurărilor pentru şomaj sunt asigurate, în condiţiile prezentei legi, persoanele fizice, denumite în continuare asiguraţi.

(2) Asiguraţii pot fi:

a) cetăţeni români care sunt încadraţi în muncă sau realizează venituri în România, în condiţiile legii;

b) cetăţeni români care lucrează în străinătate, în condiţiile legii;

c) străini care, pe perioada în care au domiciliul sau reşedinţa în România, sunt încadraţi în muncă sau realizează venituri, în condiţiile legii.

(3) Asiguraţii au obligaţia să plătească contribuţiile de asigurări pentru şomaj şi au dreptul să beneficieze de indemnizaţie de şomaj, conform prezentei legi.

Articolul 19

În sistemul asigurărilor pentru şomaj sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

a) persoanele care desfăşoară activităţi pe bază de contract individual de muncă sau persoanele care desfăşoară activităţi exclusiv pe bază de convenţie civilă de prestări de servicii şi care realizează un venit brut pe an calendaristic echivalent cu 9 salarii de bază minime brute pe ţară;

b) funcţionarii publici şi alte persoane care desfăşoară activităţi pe baza actului de numire;

c) persoanele care îşi desfăşoară activitatea în funcţii elective sau care sunt numite în cadrul autorităţii executive, legislative ori judecătoreşti, pe durata mandatului;

d) militarii angajaţi pe bază de contract;

e) persoanele care au raport de muncă în calitate de membru cooperator;

f) alte persoane care realizează venituri din activităţi desfăşurate potrivit legii şi care nu se regăsesc în una dintre situaţiile prevăzute la lit. a)-e).

Articolul 20

Se pot asigura în sistemul asigurărilor pentru şomaj, în condiţiile prezentei legi, următoarele persoane:

a) asociat unic, asociaţi;

b) administratori care au încheiat contracte potrivit legii;

c) persoane autorizate să desfăşoare activităţi independente;

d) membri ai asociaţiei familiale;

e) cetăţeni români care lucrează în străinătate, conform legii;

f) alte persoane care realizează venituri din activităţi desfăşurate potrivit legii şi care nu se regăsesc în una dintre situaţiile prevăzute la lit. a)-e).

Articolul 21

Angajatorii la care îşi desfăşoară activitatea persoanele prevăzute la art. 19 sunt obligaţi să depună, în termen de 20 de zile calendaristice de la expirarea lunii pentru care se datorează contribuţiile, la agenţia pentru ocuparea forţei de muncă în a cărei rază îşi au sediul sau domiciliul, declaraţia lunară privind obligaţiile de plată către bugetul asigurărilor pentru şomaj şi dovada efectuării acestei plăţi.

Articolul 22

(1) Persoanele prevăzute la art. 20 care au cel puţin vârsta de 18 ani pot încheia contract de asigurare pentru şomaj cu agenţia pentru ocuparea forţei de muncă în a cărei rază îşi au domiciliul sau, după caz, reşedinţa.

(2) Venitul lunar pentru care se asigură persoanele prevăzute la art. 20 nu poate fi mai mic decât salariul de bază minim brut pe ţară.

Secţiunea a 2-a
Bugetul asigurărilor pentru şomaj

Articolul 23

(1) Bugetul asigurărilor pentru şomaj cuprinde veniturile şi cheltuielile sistemului asigurărilor pentru şomaj.

(2) Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale fundamentează anual, pe baza propunerilor Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă, proiectul bugetului asigurărilor pentru şomaj.

(3) Bugetul asigurărilor pentru şomaj se aprobă prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Articolul 24

(1) Veniturile bugetului asigurărilor pentru şomaj se constituie din:

a) contribuţiile angajatorilor şi ale persoanelor juridice la care îşi desfăşoară activitatea asiguraţii prevăzuţi la art. 19 lit. b)-e), asimilate angajatorului, potrivit prezentei legi;

b) contribuţiile individuale ale persoanelor prevăzute la art. 19;

c) contribuţiile datorate de persoanele care încheie contract de asigurare pentru şomaj;

d) venituri din alte surse, inclusiv din finanţare externa.

(2) În cazul în care sursele prevăzute la alin. (1) nu acoperă finanţarea cheltuielilor, deficitul bugetar va fi acoperit prin subvenţii de la bugetul de stat.

Articolul 25

(1) Constituirea resurselor şi efectuarea cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru şomaj se realizează prin trezoreria statului.

(2) Disponibilităţile băneşti înregistrate la finele anului de bugetul asigurărilor pentru şomaj se reportează şi se utilizează în anul următor cu aceeaşi destinaţie.

Articolul 26

(1) Angajatorii au obligaţia de a plăti lunar o contribuţie la bugetul asigurărilor pentru şomaj, în cotă de 5%, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de asiguraţii prevăzuţi la art. 19.

(2) Angajatorii care încheie cu persoane fizice convenţii civile de prestări de servicii pentru desfăşurarea unor activităţi nu au obligaţia de a contribui la bugetul asigurărilor pentru şomaj în raport cu drepturile băneşti plătite acestora din fondul de salarii, dacă acestea au încheiat şi un contract individual de muncă.

Articolul 27

Angajatorii au obligaţia de a reţine şi de a vira lunar contribuţia individuală la bugetul asigurărilor pentru şomaj, în cotă de 1%, aplicată asupra salariului de bază lunar brut, pentru asiguraţii prevăzuţi la art. 19 lit. a)-d) sau, după caz, pentru asiguraţii prevăzuţi la art. 19 lit. e), asupra veniturilor brute lunare realizate.

Articolul 28

Persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru şomaj, prevăzute la art. 20, au obligaţia de a plăti lunar o contribuţie la bugetul asigurărilor pentru şomaj, în cotă de 6%, aplicată asupra venitului lunar declarat în contractul de asigurare pentru şomaj.

Articolul 29

În funcţie de necesarul de resurse pentru acoperirea cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru şomaj, nivelul cotelor contribuţiilor prevăzute la art. 26-28 se poate modifica prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Articolul 30

Veniturile din alte surse ale bugetului asigurărilor pentru şomaj se constituie, în principal, din dobânzi, majorări pentru neplata la termen a contribuţiilor, restituiri ale creditelor acordate în baza legii, taxe încasate de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă din activitatea de formare profesională şi cele pentru acreditarea furnizorilor de servicii de ocupare, penalităţi, amenzi şi orice alte sume încasate potrivit legii la bugetul asigurărilor pentru şomaj.

Articolul 31

(1) Termenul de plată a contribuţiilor la bugetul asigurărilor pentru şomaj este, după caz, de cel mult 5 zile de la:

a) data stabilită pentru plata drepturilor salariale sau a drepturilor membrilor cooperatori pe luna în curs, în cazul angajatorilor care efectuează plata acestor drepturi o singură dată pe lună;

b) data stabilită pentru plata chenzinei a doua, în cazul angajatorilor care efectuează plata drepturilor chenzinal;

c) data stabilită prin contractul de asigurare pentru şomaj.

(2) Pentru neplata contribuţiilor datorate la termenele prevăzute la alin. (1) se aplică majorări de întârziere potrivit reglementărilor legale privind executarea creanţelor bugetare.

Articolul 32

(1) În cazul neachitării contribuţiilor pentru constituirea bugetului asigurărilor pentru şomaj, a majorărilor de întârziere şi a penalităţilor, Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă va proceda la aplicarea măsurilor de executare silită prevăzute de lege.

(2) Recuperarea debitelor din contribuţii şi majorări se poate face şi prin compensarea cu active imobile din patrimoniul debitorilor, evaluate de instituţii autorizate în condiţiile legii, cu condiţia ca acestea să fie necesare funcţionarii Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă şi să fie prevăzute în programul de investiţii.

Articolul 33

(1) Din sursele financiare constituite în cadrul bugetului asigurărilor pentru şomaj se acoperă, în principal, următoarele cheltuieli privind:

a) plata indemnizaţiilor de şomaj;

b) plata contribuţiilor pentru asigurări sociale de stat şi a contribuţiilor pentru asigurări sociale de sănătate pentru beneficiarii indemnizaţiilor de şomaj, stabilite potrivit legii;

c) plăţile compensatorii acordate potrivit legii;

d) taxe, comisioane şi alte cheltuieli ocazionate de efectuarea plăţilor prevăzute la lit. a)-c);

e) finanţarea măsurilor pentru stimularea ocupării forţei de muncă şi a măsurilor pentru prevenirea şomajului;

f) finanţarea serviciilor de formare profesională pentru persoanele în căutarea unui loc de muncă, prevăzute la art. 16 lit. a), b), d) şi f);

g) finanţarea studiilor, rapoartelor şi analizelor privind piaţa muncii, comandate instituţiilor de specialitate de către Comisia Naţională de Promovare a Ocupării Forţei de Muncă şi de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă;

h) organizarea şi funcţionarea Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă, inclusiv realizarea de obiective de investiţii, dotări şi alte cheltuieli de natura cheltuielilor de capital, în limitele prevăzute de lege;

i) participarea la activitatea unor organizaţii internaţionale, inclusiv plata cotizaţiilor pentru afilierea la acestea;

j) aplicarea măsurilor în vederea recuperării debitelor;

k) cofinanţarea unor proiecte privind modernizarea serviciilor de ocupare şi formare profesională pe baza unor acorduri internaţionale;

l) cofinanţarea unor programe privind stimularea ocupării forţei de muncă;

m) rambursarea împrumuturilor contractate în condiţiile legii, precum şi plata de dobânzi şi comisioane aferente acestora;

n) alte cheltuieli prevăzute de legislaţia în vigoare.

(2) Nivelul cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru şomaj se fundamentează de Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale, la propunerea Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă, în funcţie de indicatorii sociali stabiliţi pe baza analizelor, studiilor şi prognozelor privind evoluţiile de pe piaţa muncii.

Secţiunea a 3-a
Indemnizaţia de şomaj

Articolul 34

(1) Şomerii prevăzuţi la art. 17 alin. (1) beneficiază de indemnizaţie de şomaj dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) au un stagiu de cotizare de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii;

b) nu realizează venituri sau realizează din activităţi autorizate potrivit legii venituri mai mici decât indemnizaţia de şomaj;

c) nu îndeplinesc condiţiile de pensionare, conform legii;

d) sunt înregistraţi la agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă în a căror rază teritorială îşi au domiciliul sau, după caz, reşedinţa, dacă au avut ultimul loc de muncă ori au realizat venituri în acea localitate.

(2) Constituie stagiu de cotizare şi perioadele în care angajatorul nu a plătit contribuţia la bugetul asigurărilor pentru şomaj şi se află în procedura de executare silită, reorganizare judiciară, faliment, închidere operaţională, dizolvare, lichidare sau nu şi-a achitat contribuţiile datorită unor situaţii de forţă majoră.

(3) Şomerii prevăzuţi la art. 17 alin. (2) beneficiază de indemnizaţii de şomaj dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) sunt înregistraţi la agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă în a căror rază teritorială îşi au domiciliul;

b) nu realizează venituri sau realizează din activităţi autorizate potrivit legii venituri mai mici decât indemnizaţia de şomaj;

c) nu îndeplinesc condiţiile de pensionare, conform legii.

Articolul 35

Pentru persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. g)-j) stagiul de cotizare de minimum 12 luni este realizat, după caz, astfel:

a) prin cumularea perioadei de asigurare premergătoare datei pensionării de invaliditate cu perioada de asigurare realizată după reluarea activităţii, dacă perioada de invaliditate nu depăşeşte 12 luni şi dacă s-au încadrat în muncă sau au încheiat contract de asigurare pentru şomaj în termen de 60 de zile de la data încetării motivului pentru care au fost pensionate;

b) prin cumularea perioadei de asigurare premergătoare datei acordării concediului pentru creşterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap, cu perioada de asigurare realizată după reluarea activităţii, dacă s-au încadrat în muncă sau au încheiat contract de asigurare pentru şomaj în termen de 60 de zile de la data încetării concediului;

c) prin cumularea perioadei de asigurare premergătoare datei încorporării cu perioada de asigurare realizată după reluarea activităţii, dacă s-au încadrat în muncă sau au încheiat contract de asigurare pentru şomaj în termen de 60 de zile de la data încheierii stagiului militar;

d) prin cumularea perioadei de asigurare premergătoare încetării activităţii cu perioada de asigurare realizată după reluarea activităţii dispusă prin hotărâre judecătorească, dacă perioada de suspendare a activităţii nu depăşeşte 12 luni şi dacă s-au încadrat în muncă sau au încheiat contract de asigurare pentru şomaj în termen de 60 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti.

Articolul 36

(1) Vechimea în muncă recunoscută pentru stabilirea drepturilor de şomaj prevăzute de Legea nr. 1/1991 privind protecţia socială a şomerilor şi reintegrarea lor profesională, republicată, cu modificările ulterioare, până la data intrării în vigoare a prezentei legi se asimilează cu stagiul de cotizare.

(2) Dovada vechimii în muncă, prevăzută la alin. (1), se face cu carnetul de muncă sau cu alte acte prevăzute de lege.

(3) Certificarea stagiului de cotizare realizat anterior intrării în vigoare a prezentei legi se face de către agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă.

Articolul 37

(1) Constituie stagiu de cotizare perioadele în care angajaţii sau, după caz, şi angajatorii au plătit contribuţii de asigurări pentru şomaj în sistemul asigurărilor pentru şomaj în România, precum şi în alte ţări, în condiţiile stabilite prin acordurile şi convenţiile internaţionale la care România este parte.

(2) Drepturile cuvenite în sistemul asigurărilor pentru şomaj din România se pot transfera în ţările în care asiguraţii îşi stabilesc domiciliul sau reşedinţa, în condiţiile reglementate prin acorduri şi convenţii internaţionale la care România este parte.

(3) Indemnizaţiile de şomaj aferente drepturilor prevăzute la alin. (2) pot fi transferate în alte ţări, în condiţiile reglementate prin acorduri şi convenţii internaţionale la care România este parte, în moneda ţărilor respective sau într-o altă monedă asupra căreia s-a convenit.

Articolul 38

(1) Indemnizaţia de şomaj se acordă persoanelor prevăzute la art. 17, la cerere, după caz, de la data:

a) încetării contractului individual de muncă;

b) încetării raporturilor de serviciu;

c) încetării mandatului pentru care au fost numite sau alese;

d) desfacerii contractului militarilor angajaţi pe bază de contract;

e) încetării calităţii de membru cooperator;

f) încetării contractului de asigurare pentru şomaj;

g) încetării motivului pentru care au fost pensionate;

h) încetării concediului pentru creşterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani;

i) încheierii efectuării stagiului militar;

j) rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti;

k) încetării activităţii desfăşurate exclusiv pe baza convenţiei civile;

l) expirării perioadei de 60 de zile, prevăzută la art. 17 alin. (2) lit. a);

m) absolvirii, pentru cazurile prevăzute la art. 17 alin. (2) lit. b);

n) expirării perioadei de 30 de zile, prevăzută la art. 17 alin. (2) lit. c).

(2) Indemnizaţia de şomaj se acordă de la data prevăzută la alin. (1), dacă cererea este înregistrată la agenţia pentru ocuparea forţei de muncă, în termen de 30 de zile de la această dată.

(3) Dacă cererea este înregistrată după expirarea termenului de 30 de zile, dar nu mai târziu de 12 luni de la data prevăzută la alin. (1), indemnizaţia de şomaj se acordă începând cu data înregistrării cererii.

(4) Termenul de maximum 12 luni prevăzut la alin. (3) este termen de decădere din drepturi.

Articolul 39

(1) Indemnizaţia de şomaj se acordă şomerilor prevăzuţi la art. 17 alin. (1) pe perioade stabilite diferenţiat, în funcţie de stagiul de cotizare, după cum urmează:

a) 6 luni, pentru persoanele cu un stagiu de cotizare de până la 5 ani, dar nu mai puţin de 1 an;

b) 9 luni, pentru persoanele cu un stagiu de cotizare cuprins între 5 şi 10 ani;

c) 12 luni, pentru persoanele cu un stagiu de cotizare mai mare de 10 ani.

(2) Cuantumul indemnizaţiei de şomaj prevăzute la alin. (1) este o sumă fixă, neimpozabilă, lunară, reprezentând 75% din salariul de bază minim brut pe ţară, în vigoare la data stabilirii acestuia.

Articolul 40

(1) Indemnizaţia de şomaj se acordă şomerilor prevăzuţi la art. 17 alin. (2) pe o perioadă de 6 luni şi este o sumă fixă, neimpozabilă, lunară, al cărei cuantum reprezintă 50% din salariul de bază minim brut pe ţară, în vigoare la data stabilirii acesteia.

(2) Indemnizaţia de şomaj prevăzută la alin. (1) se acordă şomerilor prevăzuţi la art. 17 alin. (2) lit. a) şi b), o singură dată, pentru fiecare formă de învăţământ absolvită.

Articolul 41

(1) Persoanele care beneficiază de indemnizaţie de şomaj au următoarele obligaţii:

a) să se prezinte lunar, pe baza programării sau ori de câte ori sunt solicitate, la agenţia pentru ocuparea forţei de muncă la care sunt înregistrate, pentru a primi sprijin în vederea încadrării în muncă;

b) să comunice în termen de 3 zile agenţiei pentru ocuparea forţei de muncă la care sunt înregistrate orice modificare a condiţiilor care au condus la acordarea drepturilor;

c) să participe la serviciile pentru stimularea ocupării şi de formare profesională oferite de agenţia pentru ocuparea forţei de muncă la care sunt înregistrate;

d) să caute activ un loc de muncă.

(2) Angajatorii care au încadrat în muncă, conform legii, persoane din rândul beneficiarilor de indemnizaţii de şomaj au obligaţia de a anunţa în termen de 3 zile agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă la care aceştia au fost înregistraţi.

(3) Obligaţia prevăzută la alin. (2) revine şi caselor teritoriale de pensii care au stabilit şi au pus în plată pensiile cuvenite beneficiarilor de indemnizaţie de şomaj.

Articolul 42

(1) Nu beneficiază de indemnizaţie de şomaj persoanele care, la data solicitării dreptului, refuza un loc de muncă potrivit pregătirii sau nivelului studiilor, situat la o distanta de cel mult 50 km de localitatea de domiciliu, sau refuza participarea la servicii pentru stimularea ocupării şi de formare profesională oferite de agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă.

(2) Nu beneficiază de indemnizaţie de şomaj absolvenţii care, la data solicitării dreptului, urmează o formă de învăţământ.

Articolul 43

(1) Indemnizaţia de şomaj se plăteşte lunar în cuantumul prevăzut la art. 39 alin. (2), respectiv la art. 40 alin. (1).

(2) Pentru fracţiuni de luna indemnizaţia de şomaj se calculează proporţional cu numărul de zile calendaristice din luna respectivă.

Articolul 44

Încetarea plăţii indemnizaţiilor de şomaj acordate beneficiarilor are loc după cum urmează:

a) la data încadrării în muncă, conform legii, pentru o perioadă mai mare de 12 luni;

b) la data când realizează din activităţi autorizate potrivit legii venituri lunare mai mari decât indemnizaţia de şomaj;

c) la 90 de zile de la data emiterii autorizaţiei de funcţionare pentru a desfăşura activităţi independente sau a certificatului de înmatriculare, conform legii, dacă realizează venituri lunare mai mari decât indemnizaţia de şomaj;

d) la data refuzului nejustificat de a se încadra conform pregătirii sau nivelului studiilor într-un loc de muncă situat la o distanta de cel mult 50 km de localitatea de domiciliu;
e) la data refuzului nejustificat de a participa la servicii pentru stimularea ocupării şi de formare profesională sau la data întreruperii acestora din motive imputabile persoanei;
f) dacă perioada de pensionare pentru invaliditate depăşeşte 12 luni;
g) la data îndeplinirii condiţiilor de pensionare pentru limita de vârstă, de la data solicitării pensiei anticipate sau la data când pensia de invaliditate devine nerevizuibilă;
h) la data plecării în străinătate a beneficiarului pentru o perioadă mai mare de 3 luni;
i) la data începerii executării unei pedepse privative de libertate pentru o perioadă mai mare de 12 luni;
j) în cazul decesului beneficiarului;
k) la expirarea termenelor prevăzute la art. 45 alin. (2) şi (3);
l) la expirarea termenelor prevăzute la art. 39 alin. (1), respectiv la art. 40 alin. (1);
m) la data admiterii într-o formă de învăţământ.

Articolul 45

(1) Suspendarea plăţii indemnizaţiilor de şomaj acordate beneficiarilor are loc după cum urmează:
a) la data la care nu şi-a îndeplinit obligaţia prevăzută la art. 41 alin. (1) lit. a);
b) pe perioada îndeplinirii obligaţiilor militare;
c) la data încadrării în muncă, conform legii, cu contract individual de muncă pe perioadă determinată mai mică de 12 luni;
d) la data plecării din ţară pe o perioadă mai mică de 3 luni, la cererea persoanei;
e) pe perioada în care este arestat preventiv sau pentru executarea unei pedepse privative de libertate de până la 12 luni;
f) la data pensionării pentru invaliditate;
g) pe perioada acordării indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă, a indemnizaţiei de maternitate şi a indemnizaţiei pentru creşterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani în cazul copilului cu handicap;
h) pe perioada incapacităţii temporare de muncă mai mare de 3 zile datorită accidentelor survenite în perioada cursurilor de calificare, recalificare, perfecţionare sau, după caz, a altor forme de pregătire profesională, în timpul şi din cauza practicii profesionale;
i) pe perioada acordării plăţilor compensatorii, potrivit legii.
(2) Repunerea în plată, după suspendarea în condiţiile alin. (1) lit. a), se face de la data depunerii cererii beneficiarului, dar nu mai târziu de 60 de zile calendaristice de la data suspendării.
(3) Repunerea în plată, după suspendarea în condiţiile alin. (1) lit. b)-i), se face de la data depunerii cererii beneficiarului, dar nu mai târziu de 30 de zile calendaristice de la data încetării situaţiei care a condus la suspendare.
(4) Perioada de suspendare prevăzută la alin. (1) lit. a) face parte din perioada de acordare a indemnizaţiei de şomaj.

Articolul 46

Drepturile băneşti prevăzute la art. 43 fac obiectul executării silite pentru debite provenite din plata necuvenită a acestora, precum şi pentru cazurile prevăzute de Codul de procedura civilă ori de alte dispoziţii legale speciale.

Articolul 47

(1) Sumele plătite fără temei legal, cu titlu de indemnizaţie de şomaj, precum şi debitele create în condiţiile prezentei legi se recuperează de la persoanele care le-au primit în mod necuvenit, pe baza deciziilor emise de agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă, care constituie titluri executorii.
(2) Sumele încasate necuvenit cu titlu de indemnizaţie de şomaj se recuperează de la beneficiari în termenul general de prescripţie legal.
(3) Sumele rămase nerecuperate de la beneficiarii decedaţi nu se mai urmăresc.

Articolul 48

(1) Beneficiarii de indemnizaţie de şomaj sunt asiguraţi în sistemul asigurărilor sociale de stat şi în sistemul asigurărilor sociale de sănătate şi beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru asiguraţii acestor sisteme.
(2) Contribuţia pentru asigurările sociale de stat şi contribuţia pentru asigurările sociale de sănătate se suporta din bugetul asigurărilor pentru şomaj şi se virează caselor de asigurări respective de către agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă.
(3) Drepturile de asigurări sociale de stat ale persoanelor beneficiare de indemnizaţie de şomaj se suporta din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Capitolul IV
Măsuri pentru prevenirea şomajului

Articolul 49

În cazul unor restructurări ale activităţii care pot conduce la modificări substanţiale ale numărului şi structurii profesionale a personalului, angajatorii au obligaţia să înştiinţeze agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă în vederea adoptării unor măsuri pentru combaterea şomajului şi prevenirea efectelor sociale nefavorabile ale acestor restructurări.

Articolul 50

(1) În situaţiile prevăzute la art. 49 angajatorii sunt obligaţi să acorde preaviz, conform prevederilor Codului muncii sau ale contractului colectiv de muncă, angajaţilor care urmează să fie disponibilizaţi.

(2) În perioada preavizului prevăzut la alin. (1) angajaţii vor participa la serviciile de preconcediere realizate de agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă ori de alţi furnizori de servicii de ocupare din sectorului public sau privat, acreditaţi, selectaţi de către acestea, în condiţiile legii.

(3) În vederea realizării serviciilor de preconcediere angajatorii prevăzuţi la art. 49 sunt obligaţi să înştiinţeze agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă cu 30 de zile înaintea acordării preavizelor prevăzute de lege.

Articolul 51

În sensul prezentei legi, constituie servicii de preconcediere, în principal, următoarele activităţi:

a) informarea privind prevederile legale referitoare la protecţia şomerilor şi acordarea serviciilor de ocupare şi de formare profesională;

b) plasarea pe locurile de muncă vacante existente pe plan local şi instruirea în modalităţi de căutare a unui loc de muncă;

c) reorientarea profesională în cadrul unităţii sau prin cursuri de formare de scurta durata;

d) sondarea opiniei salariaţilor şi consilierea acestora cu privire la măsurile de combatere a şomajului.

Articolul 52

(1) De serviciile de preconcediere prevăzute la art. 51 pot beneficia, la cerere, şi alte persoane ameninţate de riscul de a deveni şomeri.

(2) Procedurile privind accesul la măsurile pentru prevenirea şomajului, modalităţile de finanţare şi instrucţiunile de implementare a acestora vor fi elaborate de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, vor fi avizate de Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale şi vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Capitolul V
Măsuri pentru stimularea ocupării forţei de muncă

Secţiunea 1
Servicii specializate

Articolul 53

Măsurile pentru stimularea ocupării forţei de muncă vizează:

a) creşterea şanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă;

b) stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a şomerilor şi crearea de noi locuri de muncă.

Articolul 54

Măsurile pentru stimularea ocupării forţei de muncă se adresează atât persoanelor în căutarea unui loc de muncă, cât şi angajatorilor şi sunt realizate prin servicii specializate, furnizate de agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă ori de alţi furnizori de servicii din sectorul public sau privat.

Articolul 55

(1) Furnizorii de servicii specializate pentru stimularea ocupării forţei de muncă pot să presteze, pe bază de contracte încheiate cu agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă, servicii finanţate din bugetul asigurărilor pentru şomaj, numai dacă sunt acreditaţi.

(2) Acreditarea furnizorilor de servicii prevăzuţi la alin. (1) se face de către Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă.

(3) În vederea acreditării, Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă percepe o taxă al cărei cuantum este stabilit anual de către Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale, la propunerea acesteia, pentru fiecare tip de serviciu prestat.

(4) Sumele rezultate din încasarea taxelor de acreditare constituie venit la bugetul asigurărilor pentru şomaj.

Articolul 56

Furnizorii de servicii specializate pentru stimularea ocupării, care finanţează aceste activităţi din alte fonduri decât bugetul asigurărilor pentru şomaj, se acreditează de către Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă.

Secţiunea a 2-a
Creşterea şanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă

Articolul 57

Creşterea şanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se realizează, în principal, prin:

a) informarea şi consilierea profesională;

b) medierea muncii;

c) formarea profesională;

d) consultanţa şi asistenţa pentru începerea unei activităţi independente sau pentru iniţierea unei afaceri;

e) completarea veniturilor salariale ale angajaţilor;

f) stimularea mobilităţii forţei de muncă.

1. Informarea şi consilierea profesională

Articolul 58

(1) Informarea şi consilierea profesională constituie un ansamblu de servicii acordate în mod gratuit persoanelor în căutarea unui loc de muncă, care au ca scop:

a) furnizarea de informaţii privind piaţa muncii şi evoluţia ocupaţiilor;

b) evaluarea şi autoevaluarea personalităţii în vederea orientării profesionale;

c) dezvoltarea abilităţii şi încrederii în sine a persoanelor în căutarea unui loc de muncă, în vederea luării de către acestea a deciziei privind propria cariera;

d) instruirea în metode şi tehnici de căutare a unui loc de muncă.

(2) Informarea şi consilierea profesională se realizează de centre specializate, organizate în cadrul agenţiilor pentru ocuparea forţei de muncă, precum şi de alte centre şi furnizori de servicii din sectorul public sau privat, acreditaţi, care încheie cu agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă contracte, în condiţiile legii.

(3) Informarea privind piaţa muncii, stabilirea traseului profesional, evaluarea şi autoevaluarea se realizează prin autoinformare, prin acordarea de servicii de consiliere individuală sau de grup oferite, la cerere, persoanelor în căutarea unui loc de muncă sau în cadrul job-cluburilor organizate de agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă.

(4) Consilierea profesională şi instruirea în metode şi tehnici de căutare a unui loc de muncă şi de prezentare la interviuri în vederea ocupării se realizează de către consilieri de orientare a carierei, în cadrul centrelor de informare şi consiliere privind cariera sau, la cerere, în cadrul altor forme organizate de instruire.

2. Medierea muncii

Articolul 59

(1) Medierea muncii este activitatea prin care se realizează punerea în legătură a angajatorilor cu persoanele în căutarea unui loc de muncă, în vederea stabilirii de raporturi de muncă sau de serviciu.

(2) Agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă au obligaţia de a identifica locurile de muncă vacante la angajatori şi a le face cunoscute persoanelor în căutarea unui loc de muncă.

(3) Serviciile de mediere pentru persoanele în căutarea unui loc de muncă se acordă gratuit de către agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă şi constau în:

a) informaţii privind locurile de muncă vacante şi condiţiile de ocupare a acestora prin publicarea, afişarea, organizarea de burse ale locurilor de muncă;

b) mediere electronica având ca scop punerea automată în corespondenta a cererilor şi ofertelor de locuri de muncă prin intermediul tehnicii de calcul;

c) preselecţia candidaţilor corespunzător cerinţelor locurilor de muncă oferite şi în concordanta cu pregătirea, aptitudinile, experienţa şi cu interesele acestora.

Articolul 60

(1) În vederea realizării măsurilor pentru stimularea ocupării forţei de muncă, agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă au obligaţia de a întocmi, pentru fiecare persoană în căutarea unui loc de muncă, planul individual de mediere.

(2) Procedura de elaborare, conţinutul şi monitorizarea planului individual de mediere vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă.

Articolul 61

(1) Pentru şomerii care beneficiază de indemnizaţii de şomaj, în condiţiile prevăzute de prezenta lege, participarea la serviciile de mediere, la solicitarea agenţiilor pentru ocuparea forţei de muncă la care sunt înregistraţi, este obligatorie.

(2) Şomerii care nu beneficiază de indemnizaţii de şomaj trebuie să depună o cerere la agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă pentru a fi luaţi în evidenta în vederea medierii şi, în cazul neîncadrării în muncă, să reînnoiască cererea la 6 luni.

(3) De servicii de mediere gratuite beneficiază, la cerere, şi persoanele prevăzute la art. 16 lit. c), d) şi f).

Articolul 62

Medierea muncii se poate realiza şi contracost de către furnizori de servicii specializate, din sectorul public sau privat, acreditaţi de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă.

3. Formarea profesională

Articolul 63

(1) Persoanele în căutarea unui loc de muncă pot participa la programe de formare profesională care să le asigure creşterea şi diversificarea competentelor profesionale în scopul asigurării mobilităţii şi reintegrării pe piaţa muncii.

(2) Programele de formare profesională asigură, conform legii, iniţierea, calificarea, recalificarea, perfecţionarea şi specializarea persoanelor în căutarea unui loc de muncă.

(3) Formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se face ţinându-se seama de cerinţele de moment şi de perspectiva ale pieţei muncii şi în concordanta cu opţiunile şi aptitudinile individuale ale persoanelor respective.

(4) Formele prin care se realizează formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă sunt: cursuri, stagii de practica şi specializare, precum şi alte forme, în condiţiile legii.

Articolul 64

(1) Accesul la programele de formare profesională se face în urma activităţii de informare şi consiliere profesională sau de mediere.

(2) Programele de formare profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se organizează în mod distinct pe niveluri de pregătire şi specializări, precum şi pe categorii şi grupuri de persoane.

Articolul 65

(1) Activitatea de formare profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se desfăşoară pe baza planului naţional de formare profesională elaborat anual de către Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă.

(2) Planul naţional de formare profesională se aprobă de Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale.

(3) Finanţarea activităţii de formare profesională se face din bugetul asigurărilor pentru şomaj, în baza indicatorilor stabiliţi prin planul naţional de formare profesională aprobat.

Articolul 66

(1) Serviciile de formare profesională se asigură gratuit pentru persoanele prevăzute la art. 16 lit. a), b), d) şi f).

(2) Prin servicii de formare profesională se înţelege totalitatea drepturilor de care beneficiază persoanele prevăzute la alin. (1) pe durata participării la o formă de pregătire profesională.

(3) Persoanele care beneficiază de indemnizaţie de şomaj sunt obligate să participe la programele de formare profesională oferite şi organizate de agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot beneficia de servicii de formare profesională gratuite o singură dată pentru fiecare perioadă în care se află în căutarea unui loc de muncă.

Articolul 67

(1) Activitatea de formare profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă este coordonată la nivel naţional de către Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă.

(2) Formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se realizează de agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă prin centrele de formare profesională din subordinea acestora, precum şi de alţi furnizori de servicii de formare profesională, din sectorul public sau privat, autorizaţi în condiţiile legii.

Articolul 68

(1) Cursurile de calificare, recalificare, perfecţionare şi specializare se organizează pentru ocupaţii, meserii şi profesii definite şi cuprinse în Clasificarea ocupaţiilor din România.

(2) Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, precum şi furnizorii de servicii de formare profesională autorizaţi pot organiza cursuri de calificare, recalificare, perfecţionare şi specializare şi pentru ocupaţii sau meserii neincluse încă în Clasificarea ocupaţiilor din România, numai după ce au obţinut avizul Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale.

Articolul 69

(1) Formele prin care se realizează formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se desfăşoară având la baza standardele ocupaţionale recunoscute la nivel naţional, aprobate potrivit legii.

(2) Dacă pentru anumite ocupaţii sau meserii nu exista standarde ocupaţionale, recunoscute la nivel naţional, Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă poate solicita unor unităţi specializate proiecte de standarde ocupaţionale, care vor fi aprobate potrivit legii.

Articolul 70

Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale exercita controlul asupra realizării planului naţional de formare profesională.

4. Consultanţa şi asistenţa pentru începerea unei activităţi independente sau pentru iniţierea unei afaceri

Articolul 71

(1) Consultanţa şi asistenţa pentru începerea unei activităţi independente sau pentru iniţierea unei afaceri se acordă, la cerere, persoanelor în căutarea unui loc de muncă, sub formă de servicii juridice, de marketing, financiare, metode şi tehnici eficiente de management şi alte servicii de consultanţa.

(2) Serviciile prevăzute la alin. (1) pot fi realizate de agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă sau, după caz, de firme private, organizaţii profesionale, fundaţii şi asociaţii specializate în aceste domenii, cu care agenţiile încheie contracte în condiţiile legii.

(3) Serviciile prevăzute la alin. (1) se acordă gratuit, o singură dată, pentru fiecare perioadă în care persoanele beneficiază de indemnizaţii de şomaj în condiţiile prezentei legi.

5. Completarea veniturilor salariale ale angajaţilor

Articolul 72

Persoanele care primesc indemnizaţia de şomaj în perioadă prevăzută de lege şi care se angajează, potrivit legii, pentru program normal de lucru beneficiază, din momentul angajării până la sfârşitul perioadei pentru care erau îndreptăţite să primească indemnizaţie de şomaj, de o sumă lunară, neimpozabilă, acordată din bugetul asigurărilor pentru şomaj, în cuantum de 30% din indemnizaţia de şomaj primită în luna anterioară încadrării.

Articolul 73

(1) Persoanele prevăzute la art. 72 beneficiază de această sumă şi în situaţia în care, în perioada pentru care au dreptul la indemnizaţia de şomaj, le încetează raportul de muncă sau de serviciu la primul angajator şi se încadrează la un alt angajator.

(2) Suma plătită din bugetul asigurărilor pentru şomaj, în cuantumul stabilit la art. 72, se acordă pentru situaţia prevăzută la alin. (1) până la sfârşitul perioadei pentru care persoana era îndreptăţită să primească indemnizaţia de şomaj.

6. Stimularea mobilităţii forţei de muncă

Articolul 74

Persoanele care în perioada în care beneficiază de indemnizaţie de şomaj se încadrează, potrivit legii, într-o localitate situata la o distanta mai mare de 50 km de localitatea în care îşi au domiciliul stabil, beneficiază de o prima de încadrare neimpozabilă, acordată din bugetul asigurărilor pentru şomaj, egală cu nivelul a două salarii minime brute pe ţară în vigoare la data acordării.

Articolul 75

Persoanele care în perioada în care beneficiază de indemnizaţie de şomaj se încadrează, potrivit legii, într-o altă localitate şi, ca urmare a acestui fapt, îşi schimba domiciliul primesc o prima de instalare, acordată din bugetul asigurărilor pentru şomaj, egală cu nivelul a 7 salarii minime brute pe ţară în vigoare la data instalării.

Articolul 76

(1) Încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu din iniţiativa sau din motive imputabile angajatului, într-o perioadă mai mică de 12 luni de la data încadrării în muncă, atrage obligaţia restituirii integrale de către angajat a sumelor acordate drept prime prevăzute la art. 74 şi 75.

(2) În situaţia nerespectării prevederilor alin. (1) recuperarea sumelor prevăzute la art. 74 şi 75 se va face pe baza deciziilor de imputare emise de agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă, care constituie titluri executorii.

Secţiunea a 3-a
Stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a şomerilor

Articolul 77

Stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a şomerilor se realizează prin:

a) subvenţionarea locurilor de muncă;

b) acordarea de credite în condiţii avantajoase în vederea creării de noi locuri de muncă;

c) acordarea unor facilităţi.

1. Subvenţionarea locurilor de muncă

Articolul 78

(1) Din bugetul asigurărilor pentru şomaj şi din alte surse alocate conform prevederilor legale se pot subvenţiona cheltuielile cu forţa de muncă efectuate în cadrul realizării unor programe care au ca scop ocuparea temporară a forţei de muncă din rândul şomerilor, pentru executarea de lucrări şi activităţi de interes pentru comunităţile locale.

(2) Pot fi subvenţionate din sursele prevăzute la alin. (1), în principal, următoarele categorii de servicii:

a) servicii publice de refacere şi întreţinere a infrastructurii, de ecologizare şi de realizare a unor lucrări edilitare, organizate de autorităţile publice locale, de firme private sau organizaţii neguvernamentale, cu avizul administraţiei publice locale;

b) servicii sociale care cuprind activităţi de îngrijire la domiciliu a copiilor, bolnavilor, persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap, organizate de autorităţile publice locale, organizaţii neguvernamentale şi alte organisme, în condiţiile legii.

Articolul 79

(1) Subvenţiile prevăzute la art. 78 alin. (1) se acordă angajatorilor pe o perioadă de cel mult 12 luni, la solicitarea autorităţilor publice locale, pentru fiecare persoană încadrată cu contract individual de muncă, din rândul şomerilor, pentru servicii de natura celor prevăzute la art. 78 alin. (2).

(2) Cuantumul subvenţiei acordate este de 70% din salariul de bază minim brut pe ţară pentru fiecare persoană încadrată cu contract individual de muncă, din rândul şomerilor.

Articolul 80

(1) Angajatorii care încadrează în muncă pe durata nedeterminată absolvenţi ai unor instituţii de învăţământ primesc, pe o perioadă de 12 luni, pentru fiecare absolvent, o sumă lunară reprezentând un salariu minim brut pe ţară în vigoare.

(2) Angajatorii care încadrează în muncă pe durata nedeterminată absolvenţi din rândul persoanelor cu handicap primesc, pe o perioadă de 18 luni, pentru fiecare absolvent, o sumă lunară reprezentând 1,5 salarii minime brute pe ţară în vigoare.

Articolul 81

Măsurile de stimulare prevăzute la art. 80 nu se acordă pe perioadele în care raporturile de muncă sau de serviciu sunt suspendate.

Articolul 82

În sensul prezentei legi, prin absolvent al unei instituţii de învăţământ se înţelege persoana care a obţinut o diplomă sau un certificat de studii, în condiţiile legii, în una dintre instituţiile de învăţământ gimnazial, profesional, special, liceal, postliceal sau superior, de stat ori particular, autorizat sau acreditat în condiţiile legii.

Articolul 83

(1) Angajatorii care încadrează absolvenţi în condiţiile art. 80 sunt obligaţi să menţină raporturile de muncă sau de serviciu ale acestora cel puţin 3 ani de la data încheierii.

(2) Angajatorii care încetează din iniţiativa lor raporturile de muncă sau de serviciu ale absolvenţilor, anterior termenului de 3 ani prevăzut la alin. (1), sunt obligaţi să restituie, în totalitate, agenţiilor pentru ocuparea forţei de muncă sumele încasate pentru fiecare absolvent, plus dobânda aferentă, calculată la nivelul celei acordate de trezoreria statului pentru bugetul asigurărilor pentru şomaj.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în situaţia în care încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu are loc din iniţiativa sau din motive imputabile angajatului.

(4) Absolvenţii pot fi încadraţi în condiţiile art. 80, o singură dată pentru fiecare formă de învăţământ, în termen de 12 luni de la data absolvirii studiilor.

Articolul 84

(1) În perioada celor 3 ani, prevăzută la art. 83 alin. (1), absolvenţii pot urma o formă de pregătire profesională, organizată de către angajator, în condiţiile legii.

(2) Cheltuielile necesare pentru pregătirea profesională prevăzută la alin. (1) vor fi suportate, la cererea angajatorilor, din bugetul asigurărilor pentru şomaj.

Articolul 85

(1) Angajatorii care încadrează în muncă pe perioadă nedeterminată şomeri în vârstă de peste 45 de ani sau şomeri întreţinători unici de familii primesc lunar, pe o perioadă de 12 luni, pentru fiecare persoană angajată din aceste categorii, o sumă egală cu un salariu minim brut pe ţară în vigoare, cu obligaţia menţinerii raporturilor de muncă sau de serviciu cel puţin 2 ani.

(2) De aceleaşi facilităţi beneficiază şi angajatorii care au sub 100 de angajaţi şi încadrează în muncă pe durata nedeterminată persoane cu handicap, cu obligaţia menţinerii raporturilor de muncă sau de serviciu cel puţin 2 ani.

(3) Angajatorii care încetează din iniţiativa lor raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor prevăzute la alin. (1) şi (2), anterior termenului de 2 ani, sunt obligaţi să restituie, în totalitate, agenţiilor pentru ocuparea forţei de muncă sumele încasate pentru fiecare persoană şi dobânzile aferente, calculate la nivelul celor acordate de trezoreria statului pentru bugetul asigurărilor pentru şomaj.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în situaţia în care încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu are loc din iniţiativa sau din motive imputabile angajatului.

2. Acordarea de credite în condiţii avantajoase

Articolul 86

(1) Pentru crearea de noi locuri de muncă prin înfiinţarea şi dezvoltarea de întreprinderi mici şi mijlocii, unităţi cooperatiste, asociaţii familiale, precum şi activităţi independente desfăşurate de persoane fizice autorizate se pot acorda, din bugetul asigurărilor pentru şomaj, credite în condiţii avantajoase.

(2) Creditele se acordă în baza unor proiecte de fezabilitate, proporţional cu numărul de locuri de muncă ce vor fi înfiinţate, pentru o perioadă de cel mult 3 ani, pentru investiţii, inclusiv perioada de graţie de maximum 6 luni şi, respectiv, 1 an pentru asigurarea producţiei, cu o dobândă de 50% din taxa oficială a scontului stabilită de Banca Naţională a României.

(3) Beneficiarii de credite acordate în condiţiile prevăzute la alin. (2) trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) să aibă cel mult 250 de angajaţi şi/sau membri cooperatori cu raporturi de muncă sau de serviciu;

b) activitatea de bază să se realizeze în producţie, servicii sau în turism;

c) pe cel puţin 50% din locurile de muncă nou-create să fie încadrat personal provenind din rândul şomerilor înregistraţi la agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă;

d) personalul încadrat în condiţiile prevăzute la lit. c) să fie menţinut în activitate cel puţin 3 ani;

e) locurile de muncă avute în vedere la acordarea de credite în condiţiile alin. (2) să nu fie locurile de muncă vacante, rezultate în urma disponibilizărilor de personal în ultimele 12 luni premergătoare încheierii contractului de creditare.

(4) Şomerii care se obliga să înfiinţeze întreprinderi mici şi mijlocii, unităţi cooperatiste, asociaţii familiale, precum şi ca persoane fizice autorizate au prioritate la obţinerea creditelor, cu respectarea condiţiilor prevăzute la alin. (2) şi (3).

Articolul 87

Suma totală care poate fi utilizata pentru acordarea de credite şi cuantumul maxim al creditului ce poate fi acordat se vor stabili prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Articolul 88

(1) În cazul în care persoanele angajate din rândul şomerilor sunt disponibilizate anterior împlinirii celor 3 ani de la încadrare, angajatorul este obligat ca, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data disponibilizării, să încadreze şomeri pe locurile de muncă devenite vacante.

(2) Obligaţia prevăzută la alin. (1) revine angajatorilor şi în situaţia în care persoanele angajate pe noile locuri de muncă create nu provin din rândul şomerilor.

(3) Pe perioada derulării contractului de creditare angajatorul nu poate reduce numărul de posturi existent în unitate la data acordării creditului.

Articolul 89

(1) În cazul nerespectării condiţiei prevăzute la art. 86 alin. (3) lit. c), angajatorul va suporta o penalitate egală cu mărimea creditului acordat pentru fiecare loc de muncă creat şi neocupat.

(2) În cazul nerespectării obligaţiei prevăzute la art. 88 alin. (1) şi (2), angajatorul va suporta o penalitate egală cu mărimea creditului acordat pentru fiecare loc de muncă creat şi neocupat, proporţional cu numărul de luni neocupate.

(3) În cazul nerespectării obligaţiei prevăzute la art. 88 alin. (3), contractul de creditare se reziliază, iar agentul economic va suporta o penalitate egală cu creditul acordat plus dobânda aferentă, fără a mai avea posibilitatea să beneficieze de credite în condiţiile prezentei legi timp de 3 ani.

Articolul 90

Angajatorul poate solicita un nou credit dacă a achitat integral creditul anterior, inclusiv dobânzile aferente.

Articolul 91

(1) Administrarea sumelor alocate din bugetul asigurărilor pentru şomaj pentru acordarea de credite în condiţii avantajoase se face de bănci sau de agenţii autorizate potrivit legii, cu care Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă încheie contracte în condiţiile prevăzute de lege.

(2) Banca sau agenţia de credite care administrează fonduri pentru acordarea de credite poarta răspunderea pentru rambursarea sumelor la bugetul asigurărilor pentru şomaj.

Articolul 92

Condiţiile de acordare şi rambursare a creditelor, modul de stabilire a garanţiilor, organizarea şi desfăşurarea licitaţiilor pentru desemnarea băncilor şi agenţiilor autorizate să acorde credite din bugetul asigurărilor pentru şomaj se vor stabili prin norme metodologice comune ale Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale şi Băncii Naţionale a României.

3. Facilităţi acordate angajatorilor

Articolul 93

(1) Angajatorii care încadrează în muncă persoane din rândul şomerilor, pe care le menţin în activitate pe o perioadă de cel puţin 6 luni de la data angajării, beneficiază de reducerea sumei reprezentând contribuţia de 5% datorată bugetului asigurărilor pentru şomaj.

(2) Reducerea contribuţiei se acordă începând din anul fiscal următor, pentru o perioadă de 6 luni, şi consta în diminuarea sumei datorate lunar cu 0,5% pentru fiecare procent din ponderea personalului nou-angajat în condiţiile prevăzute la alin. (1) din numărul mediu scriptic de personal încadrat cu contract individual de muncă din anul respectiv.

Articolul 94

Angajatorii care primesc credite din bugetul asigurărilor pentru şomaj, în condiţiile art. 86 alin. (1), beneficiază de reducere la plata contribuţiei, potrivit art. 93 alin. (2), numai pentru şomerii încadraţi peste nivelul de 50% din locurile de muncă nou-create prevăzute la art. 86 alin. (3) lit. c).

Secţiunea a 4-a
Prevederi finale

Articolul 95

Procedurile privind accesul la măsurile pentru stimularea ocupării forţei de muncă, modalităţile de finanţare şi instrucţiunile de implementare a acestora vor fi elaborate de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, vor fi avizate de Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale şi vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Articolul 96

(1) Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă întocmeşte la sfârşitul fiecărui an bilanţuri de ocupare, prin care se evidenţiază efectele măsurilor de stimulare a ocupării, realizate în perioada respectivă.

(2) Conţinutul-cadru al bilanţurilor de ocupare se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă.

(3) Bilanţurile de ocupare, pe judeţe şi la nivel naţional, se publică în primul semestru al anului următor în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

Capitolul VI
Instituţii şi responsabilităţi în aplicarea prezentei legi

Secţiunea 1
Instituţii şi organizaţii implicate în realizarea prevederilor prezentei legi

Articolul 97

Pentru realizarea obiectivelor şi măsurilor prevăzute de prezenta lege Guvernul aprobă strategii, planuri şi programe naţionale, în profil de ramură şi teritorial.

Articolul 98

Instituţiile implicate în realizarea prevederilor prezentei legi sunt:

a) Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale;

b) Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă;

c) ministere şi alte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale;

d) organizaţiile sindicale şi asociaţiile patronale reprezentative la nivel naţional;

e) prefecturile şi autorităţile administraţiei publice locale;

f) Comisia Naţională de Promovare a Ocupării Forţei de Muncă.

Articolul 99

Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale are în domeniul ocupării forţei de muncă următoarele atribuţii:

a) urmăreşte tendinţele de pe piaţa muncii şi elaborează strategii, prognoze şi programe naţionale privind ocuparea forţei de muncă, formarea profesională a şomerilor şi egalitatea de şanse pe piaţa muncii;

b) elaborează şi avizează proiectele de acte normative în domeniul ocupării, formării profesionale, promovării egalităţii de şanse pe piaţa muncii;

c) elaborează proiectul bugetului asigurărilor pentru şomaj;

d) deleagă anual atribuţiile de ordonator principal de credite pentru bugetul asigurărilor pentru şomaj, conform legii;

e) urmăreşte, pe baza rapoartelor trimestriale şi anuale, execuţia bugetului asigurărilor pentru şomaj şi exercita controlul asupra realizării politicilor, strategiilor, planurilor şi programelor privind forţa de muncă de către Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă;

f) împreună cu alte ministere şi organe de specialitate realizează şi actualizează Clasificarea ocupaţiilor din România, ţinând seama de schimbările în structura economică şi socială a tarii şi de cerinţele alinierii la standardele internaţionale în domeniu;

g) promovează programe, propune acorduri şi implementează proiecte de colaborare internaţională în domeniile ocupării, formării profesionale şi egalităţii de şanse pe piaţa muncii;

h) stabileşte anual indicatorii de performanta şi nivelul acestora, în baza cărora se elaborează programul anual de activitate al Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă.

Articolul 100

(1) Realizarea politicilor, strategiilor, planurilor şi programelor privind ocuparea forţei de muncă şi formarea profesională a şomerilor se înfăptuieşte, în principal, prin intermediul Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă.

(2) Pentru realizarea serviciilor de ocupare şi formare profesională Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă va respecta:

a) accesul nediscriminatoriu la serviciile prestate în domeniul ocupării şi formării profesionale;

b) neutralitatea în posibilele interese divergenţe dintre angajatori şi forţa de muncă;

c) orientarea activităţii către nevoile clienţilor prin întocmirea planurilor individuale de acţiune şi promovarea unor servicii rapide şi de calitate;

d) respectarea caracterului concurenţial al activităţilor de pe piaţa muncii;

e) confidenţialitatea datelor personale ale clienţilor;

f) transparenta în activitatea desfăşurata şi în privinţa rezultatelor obţinute;

g) descentralizarea serviciilor şi a procesului de luare a deciziilor;

h) adaptabilitatea serviciilor la modificările din mediul social şi economic.

Articolul 101

Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă prezintă Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale rapoarte trimestriale şi anuale privind executarea bugetului asigurărilor pentru şomaj şi realizarea indicatorilor de performanţă stabiliţi prin protocol.

Articolul 102

(1) Ministerele şi alte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale, prin strategiile şi politicile elaborate în domeniile pe care le coordonează, trebuie să asigure creşterea gradului de ocupare a forţei de muncă.

(2) În vederea realizării obiectivelor prevăzute la alin. (1) ministerele şi alte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale pot propune în cadrul Comisiei Naţionale de Promovare a Ocupării Forţei de Muncă strategii, programe şi proiecte de acte normative privind ocuparea şi formarea profesională a forţei de muncă.

Articolul 103

(1) Organizaţiile sindicale şi asociaţiile patronale, reprezentative la nivel naţional, participă în condiţiile prevăzute de lege la elaborarea şi implementarea programelor şi măsurilor privind piaţa muncii.

(2) Organizaţiile sindicale şi asociaţiile patronale reprezentative la nivel naţional vor fi consultate la elaborarea de acte normative care privesc ocuparea forţei de muncă.

Articolul 104

Prefecturile şi autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia să monitorizeze evoluţiile de pe piaţa muncii în plan teritorial, să participe activ la elaborarea şi realizarea măsurilor de îmbunătăţire a ocupării persoanelor neîncadrate în muncă şi să sprijine activitatea agenţiilor pentru ocuparea forţei de muncă.

Secţiunea a 2-a
Comisia Naţională de Promovare a Ocupării Forţei de Muncă

Articolul 105

Se înfiinţează Comisia Naţională de Promovare a Ocupării Forţei de Muncă, denumita în continuare Comisia Naţională de Ocupare.

Articolul 106

Comisia Naţională de Ocupare are, în principal, următoarele atribuţii:

a) supune atenţiei Guvernului strategii şi politici pentru creşterea nivelului şi calităţii ocupării forţei de muncă în corelaţie cu programele de dezvoltare economică şi socială;

b) stabileşte direcţiile dezvoltării resurselor umane la nivel naţional, în profil de ramură şi teritorial;

c) asigură armonizarea programelor de dezvoltare a resurselor umane finanţate din fonduri publice sau din alte surse;

d) face propuneri pentru elaborarea unor acte normative privind ocuparea forţei de muncă şi de îmbunătăţire a legislaţiei în acest domeniu;

e) pe baza tendinţelor dezvoltării economice şi sociale şi a evoluţiilor pe piaţa muncii, face propuneri pentru iniţierea unor măsuri proactive de combatere a şomajului prin politici fiscale, ajustări structurale, reconversie profesională.

Articolul 107

(1) Comisia Naţională de Ocupare este alcătuită din reprezentanţi ai ministerelor, agenţiilor şi departamentelor din subordinea Guvernului sau autonome, la nivel de secretar de stat, şi din preşedinţii organizaţiilor sindicale şi asociaţiilor patronale reprezentative la nivel naţional.

(2) Preşedintele Comisiei Naţionale de Ocupare este ministrul muncii şi solidarităţii sociale.

(3) Componenta Comisiei Naţionale de Ocupare va fi stabilită în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi de către ministrul muncii şi solidarităţii sociale, cu consultarea instituţiilor prevăzute la alin. (1), şi se aprobă prin decizie a primului-ministru.

(4) Secretariatul Comisiei Naţionale de Ocupare este asigurat prin Direcţia generală forţă de muncă din cadrul Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale.

Articolul 108

Comisia Naţională de Ocupare poate comanda instituţiilor de specialitate studii, rapoarte şi analize privind piaţa muncii, care vor fi finanţate din bugetul asigurărilor pentru şomaj.

Articolul 109

(1) Comisia Naţională de Ocupare este legal constituită la data aprobării de către primul-ministru a componentei acesteia.

(2) Regulamentul de organizare şi funcţionare a Comisiei Naţionale de Ocupare va fi elaborat de către Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale şi va fi supus spre aprobare acesteia în termen de 90 de zile de la data constituirii şi va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Capitolul VII
Răspunderea juridică

Articolul 110

Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravenţională sau penală.

Articolul 111

Încălcarea de către angajator a obligaţiilor prevăzute la art. 26 alin. (1) şi la art. 27, constând în sustragerea de la obligaţia privind plata contribuţiilor la bugetul asigurărilor pentru şomaj, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 1 an sau cu amenda.

Articolul 112

Reţinerea de către angajator de la salariaţi a contribuţiilor datorate bugetului asigurărilor pentru şomaj şi nevirarea acestora în termen de 15 zile în conturile stabilite potrivit reglementărilor în vigoare constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 6 luni sau cu amenda.

Articolul 113

Constituie contravenţie următoarele fapte, dacă nu sunt săvârşite în astfel de condiţii încât, potrivit legii penale, să constituie infracţiune:

a) necomunicarea lunară a locurilor de muncă vacante prevăzute la art. 10;

b) neutilizarea Clasificării ocupaţiilor din România prevăzute la art. 15;

c) nedepunerea lunară a declaraţiei prevăzute la art. 21;

d) neachitarea majorărilor de întârziere şi a penalităţilor prevăzute la art. 31 alin. (2), în termen de 60 de zile calendaristice de la constatare;

e) nerespectarea prevederilor art. 41 alin. (2);

f) nerespectarea prevederilor art. 50;

g) nerespectarea prevederilor art. 100 alin. (2) lit. e);

h) necomunicarea datelor şi informaţiilor solicitate în scris de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă pentru îndeplinirea atribuţiilor sale prevăzute de lege.

Articolul 114

Contravenţiile prevăzute la art. 113 se sancţionează după cum urmează:

a) cele prevăzute la lit. a), b), f) şi h), cu amenda de la 15.000.000 lei la 25.000.000 lei;

b) cele prevăzute la lit. c), d), e) şi g), cu amenda de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei.

Articolul 115

Amenzile contravenţionale pot fi aplicate şi persoanelor juridice.

Articolul 116

Constatarea şi sancţionarea contravenţiilor prevăzute la art. 113 se realizează de organele de control ale Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale, Inspecţiei Muncii, Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă şi de către alte organe care, potrivit legii, au dreptul să efectueze control.

Articolul 117

Amenzile contravenţionale aplicate conform prezentei legi constituie venituri la bugetul asigurărilor pentru şomaj.

Articolul 118

Dispoziţiile prezentei legi, referitoare la stabilirea şi sancţionarea contravenţiilor, se completează cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor.

Articolul 119

(1) Litigiile rezultate ca urmare a aplicării prevederilor prezentei legi se soluţionează de către instanţele judecătoreşti competente, potrivit legii.

(2) Litigiile privind stabilirea şi plata indemnizaţiei de şomaj se soluţionează în regim de urgenţă, potrivit normelor procedurale prevăzute pentru conflictele de drepturi, chiar dacă prin lege specială se prevede altfel.

Capitolul VIII
Dispoziţii tranzitorii şi finale

Articolul 120

(1) Persoanele care solicită dreptul la ajutor de şomaj, ajutor de integrare profesională sau alocaţie de sprijin înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi beneficiază de acest drept în cuantumul, pe durata şi în condiţiile stabilite de Legea nr. 1/1991 republicată, cu modificările ulterioare.

(2) În aceleaşi condiţii beneficiază persoanele prevăzute la alin. (1) de drepturile care le-au fost suspendate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi şi care au fost repuse în plată după această dată.

Articolul 121

Plata ajutoarelor de şomaj acordate potrivit Legii nr. 1/1991 republicată, cu modificările ulterioare, şi a sumelor acordate potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 35/1997 privind măsurile de stimulare a persoanelor fizice şi juridice pentru încadrarea în muncă a absolvenţilor instituţiilor de învăţământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 162/1997, aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi, se suporta din bugetul asigurărilor pentru şomaj.

Articolul 122

(1) Persoanele cărora li s-a stabilit ajutor de şomaj şi a fost suspendat pe perioada acordării plăţilor compensatorii, potrivit legii, iar repunerea în plată a acestui drept are loc înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, beneficiază de ajutorul de şomaj stabilit.

(2) Persoanele cărora li s-a stabilit ajutorul de şomaj şi a fost suspendat pe perioada acordării plăţilor compensatorii, potrivit legii, iar data repunerii în plată este ulterioară datei intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de indemnizaţie de şomaj stabilită în condiţiile acestei legi.

Articolul 123

Persoanele fizice sau juridice care până la data intrării în vigoare a prezentei legi au încadrat absolvenţi în condiţiile prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 35/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 162/1997, beneficiază de aceste măsuri în condiţiile stabilite de această ordonanţă de urgenţă.

Articolul 124

Persoanele disponibilizate în condiţiile prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 98/1999 privind protecţia socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, cu modificările şi completările ulterioare, după data intrării în vigoare a prezentei legi, în cadrul unor etape prevăzute în programe de restructurare aprobate sau contracte de vânzare-cumpărare încheiate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de indemnizaţie de şomaj în condiţiile prevăzute de prezenta lege.

Articolul 125

Indemnizaţia de şomaj se plăteşte titularului ori mandatarului acestuia stabilit prin procura specială.

Articolul 126

Cererile pentru acordarea indemnizaţiei de şomaj, precum şi toate actele procedurale în legătură cu stabilirea acestui drept sunt scutite de orice fel de taxă de timbru.

Articolul 127

Indemnizaţia de şomaj şi celelalte drepturi stabilite prin prezenta lege se recalculează ori de câte ori se modifică salariul minim brut pe ţară.

Articolul 128

Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 martie 2002.

Articolul 129

În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale, în baza propunerilor Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă, va elabora norme metodologice de aplicare a acesteia, precum şi criterii de acreditare a furnizorilor de servicii prevăzute la art. 55 şi 56, care vor fi aprobate prin hotărâri ale Guvernului.

Articolul 130

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 1/1991 privind protecţia socială a şomerilor şi reintegrarea lor profesională, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 14 septembrie 1994, cu modificările şi completările ulterioare;

b) Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 35/1997 privind măsurile de stimulare a persoanelor fizice şi juridice pentru încadrarea în muncă a absolvenţilor instituţiilor de învăţământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 iulie 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 162/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 24 octombrie 1997;

c) Hotărârea Guvernului nr. 456/1997 cu privire la aprobarea Normelor pentru aplicarea prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 35/1997 privind măsurile de stimulare a persoanelor fizice şi juridice pentru încadrarea în muncă a absolvenţilor instituţiilor de învăţământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 27 august 1997;

d) Ordinul ministrului muncii şi protecţiei sociale nr. 307/1994 pentru aprobarea Instrucţiunilor privind procedura de primire şi soluţionare a cererilor de plată a ajutorului de şomaj, a ajutorului de integrare profesională şi a alocaţiei de sprijin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 23 noiembrie 1994;

e) Hotărârea Guvernului nr. 288/1991 privind calificarea, recalificarea şi perfecţionarea pregătirii profesionale a şomerilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 20 februarie 1996;

f) Ordinul ministrului muncii şi protecţiei sociale nr. 435/1995 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea, desfăşurarea şi absolvirea cursurilor de calificare, recalificare, perfecţionare şi a altor forme de pregătire profesională a şomerilor şi a Normelor de înfiinţare, organizare şi funcţionare a centrelor de calificare, recalificare şi perfecţionare a şomerilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 15 martie 1996;

g) orice alte dispoziţii contrare prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaţilor în şedinţa din 18 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituţia României.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR

VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în şedinţa din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituţia României.

p. PREŞEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ